

M uu_uu	AK AKs1_6/Df9
Kierunek lub kierunki studiów	Architektura krajobrazu
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Kształtowanie struktur ekologicznych w terenach zurbanizowanych Shaping ecological structures in urbanized areas
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia stacjonarne pierwszego stopnia
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,76/1,32)
Tytuł/ stopień/Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. Małgorzata Milecka, prof. uczelni
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z funkcjonowaniem struktur ekologicznych w różnego rodzaju zurbanizowanych układach przestrzennych, począwszy od lokalnych układów w osiedlach, dzielnicach i rozszerzając w miastach i gminach. Studenci nabywają umiejętności identyfikacji struktury ekologicznej wybranego ośrodka i poznają wpływ tych uwarunkowań na warunki życia ludzi, a w dalszej kolejności poznają racjonalne zasady rozwoju układów przestrzennych przy zachowaniu fundamentalnej zasady ciągłości przestrzennej i czasowej ekosystemów, bioróżnorodności oraz adekwatności systemów biotycznych do warunków siedliskowych.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Struktura ekologiczna miasta jako system terenów aktywnych biologicznie, przenikających dany obszar, umożliwiających przyrodnicze, horyzontalne powiązania funkcjonalne przez cyrkulację atmosferyczną, przepływ wody, migrację roślin i zwierząt i inne procesy przyrodnicze. Istnienie osnowy ekologicznej jako warunek utrzymania względnej równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego, wzbogacanie jego struktury i urozmaicenie krajobrazu w sensie fizjonomicznym. Istota specyfiki struktury ekologicznej miasta, oraz tego, że przenika ona obszary szczególnej koncentracji ludzi z różnymi przejawami ich aktywności, a tym samym koncentracji antropogenicznych przekształceń środowiska przyrodniczego. Zasada ciągłości przestrzennej i czasowej ekosystemów, bioróżnorodności oraz adekwatności systemów biotycznych do warunków siedliskowych jako fundamentalna zasada kształtowania struktury ekologicznej. Analiza wszystkich tych problemów, ich identyfikacja, waloryzacja i kwalifikacja terenów zurbanizowanych pod kątem planowanego zagospodarowania dla zapewnienia rozwoju zrównoważonego.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Andrzejewski R., 1980, Fizjografia i ekologiczne kształtowanie środowiska biotycznego na obszarach zurbanizowanych, Człowiek i Środowisko, t.4, nr 4; 2. Haber Z., Urbański P., 2010, Kształtowanie terenów zieleni z elementami ekologii, Wyd. UP w Poznaniu, Poznań; 3. Oleksiejuk E., Piotrowiak J., 2005, Zieleń miejska, naturalne bogactwo miasta. Zasady gospodarowania i ochrona, Wyd. PZLiTS, Toruń;

	<p>4. Przewoźniak M., 2002, Kształtowanie środowiska przyrodniczego miast. Przykłady z regiony gdańskiego, Wyd. Politechniki Gdańskiej, Gdańsk;</p> <p>5. Szulczewska B., Kaftan J. (red.) 1996, Kształtowanie systemu przyrodniczego miasta, IGPiK, Warszawa;</p> <p>6. Szulczewska B. 2002. Teoria ekosystemu w koncepcjach rozwoju miast. Wyd. SGGW, Warszawa.</p>
<p>Planowane formy/działania/metody dydaktyczne</p>	<p>Metody dydaktyczne: wykład przeprowadzony z wykorzystaniem narzędzi multimedialnych, ćwiczenia laboratoryjne, studenckie prace projektowe, wyjazd plenerowy, dyskusja.</p>